

Psalmul 73

Da, bun este Dumnezeu cu Israel,
cu cei cu inima curată! nTotuși
era să mi se îndoiaie piciorul
și era să-mi alunec pașii!

Căci mă uitam cu jind
la cei nesocotiți
când vedeam fericirea
celor răi. Într-adevăr,
nimic nu-i tulbură până
la moarte și trupul le este
încărcat de grăsime.

N-au parte de suferințele omenești
și nu sunt loviți ca ceilalți oameni.
De aceea, mândria le slujește ca salbă
și asuprirea este haina care-i învelește.

Li se bulbucă ochii de grăsime
și au mai mult decât le-ar dori inima.

Râd și vorbesc cu răutate de asuprire:
vorbesc de sus, își înalță gura până la ceruri
și limba le cutreieră pământul. De aceea, aleargă lumea la ei,
înghite apă din plin, și zice: „Ce ar putea să știe Dumnezeu
și ce ar putea să cunoască Cel Preaînalt?” Așa sunt cei răi:
totdeauna fericiți și își măresc bogățiile.

Degeaba dar mi-am curățit eu inima
și mi-am spălat mâinile în nevinovăție,
căci în fiecare zi sunt lovit și în toate diminețile
sunt pedepsit. Dacă aș zice: „Vreau să
vorbesc ca ei”, iată că n-aș fi credincios
neamului copiilor Tăi. M-am gândit la aceste
lucruri ca să le pricep, dar zadarnică mi-a fost truda,

până ce am intrat în Sfântul
Locaș al lui Dumnezeu
și am luat seama la soarta
de la urmă a celor răi.

Da, Tu-i pui în locuri
alunecoase și-i
arunci în prăpăd.
Cum sunt nimiciți
într-o clipă!

Sunt pierduți, prăpădiți
printr-un sfârșit năpraznic.

Ca un vis la deșteptare,
așa le lepezi chipul, Doamne,
la deșteptarea Ta! Când mi se amăra
inima și mă simțeam străpuns în
măruntaie, eram prost și fără judecată,
eram ca un dobitoc înaintea Ta.

Însă eu sunt totdeauna cu Tine, Tu m-ai apucat
de mâna dreaptă; mă vei călăuzi cu sfatul Tău,
apoi mă vei primi în slavă. Pe cine altul am
eu în cer afară de Tine? Și pe pământ nu-mi găsesc
plăcerea în nimeni decât în Tine.

Carnea și inima pot să mi se prăpădească, fiindcă
Dumnezeu va fi pururea stâncă inimii mele
și partea mea de moștenire. Căci iată că cei ce
se depărtează de Tine pier; Tu nimicești pe toți
cei ce-Ți sunt necredincioși. Cât pentru mine,

fericirea mea este să mă apropii
de Dumnezeu: pe Domnul, Dumnezeu,
Îl fac locul meu de adăpost,
ca să povestesc toate lucrările Tale.